

Zamenjajte stare kovance! Po odloku finančnega ministra prenehajo biti stari kovanci po 50 par in 2 din zakonito plačilno sredstvo dne 16. avgusta 1940, stari kovanci po 10 din pa dne 31. avgusta 1940. Vsi, ki ta denar še imajo, ga naj čimprej zamenjajo bodisi v trgovinah, na pošti itd., kajti po gornjem datumu se s tem denarjem ne bo dalo ničesar več plačati.

Sadna sušilnica in skladišče. Blagovna zadruga pri št. Lenartu v Slov. goricah gradi sadno sušilnico in skladišče. Veliko poslopje je preračunano na 1.500.000 din.

Novo cestno zvezo je dobil kraj Sv. Rupert v Slov. goricah. Nedavno so dokončali novo cestno zvezo med Sv. Rupertom v Slov. goricah in Hrastovcem v Pesniški dolini. Sv. Rupert je imel zelo velik ovinek v Maribor. Bivši župan g. Franc Vogrin se je dolga leta trudil in je prvotno samo z občinskimi sredstvi začel graditi to cesto preko Voličine v smeri proti Hrastovcu. Priskočil mu je na pomoč okrajni zastop lenarški, pozneje mariborska oblast, banska uprava in okrajni cestni odbor. Pod vodstvom cestnega nadzornika g. Stančiča se je sedaj cesta končala. Samo malo gramoza bo še treba, pa bo cesta enaka drugim zidanim cestam.

70 kg težkega divjega prašiča ustrelil. G. Franc Cilenšek, ravnatelj dekleške meščanske šole v Celju, je ustrelil v Hudičevem grabnu pri Celju 70 kg težkega divjega prašiča.

Na uradni deski mestnega vojaškega urada v Mariboru, Slomškovo trg 11, je nabit natečaj za sprejem gojencev v strokovno podčastniško šolo v Šibeniku in v vojno rokodelsko šolo zavoda »Obilicevo« v Kruševcu. Pogoje za sprejem zvedo zanimanci tudi pri vojaških referentih pri okrajnih glavarstvih.

Požari

Na Mariborski cesti v Gaberju pri Celju je izbruhnil ogenj pod večer v gospodarskem posloplju gospe Adele Dečkove. Ogenj se je pojavil sredi prvega nadstropja, kjer delajo rezanico za živino. Kmalu je bilo v obsevu plamenov vse ostreže s hmeljsko sušilnico vred. Zgorela je tudi znatna zaloga sena ter siame. Gasilci so z dveurno požrtvovalnostjo požar omejili. Le delno z zavarovalnino krita škoda znaša 150.000 din. Poslopje veleposelstnice Dečkove je pogorelo že lansko leto in ga je lastnica obnovila. Tokratni požar v istem posloplju da sklepiti na maščevalno požigalčevo roko.

V Šmartnem pri Slovenjgradcu je pogorela posestniku Stefanu Pačniku lesena uta, v kateri je imel shranjeno seno, slamo ter razno orodje. Škoda je do 40.000 din, zavarovalnina pa znaša le 25.000 din.

Zadnje nedeljo proti poldnevu je izbruhnil požar v državni žrebčarni na Moti pri Ljutomeru. Poslopje s spraviljenim senom je pogorelo do tal. Oteti so le pisarniški prostori. Zrebec in žrebeta

so rešili. Škode je nad 200.000 din in je le delno krita z zavarovalnino.

Učiteljica okradena za veliko vrednost. V Mariboru stanuje v Strossmayerjevi ulici strokovna učiteljica A. Kostanjšek, ki se je mudila na počitnicah. Ko se je vrnila te dni, je opazila, da je imela v odsotnosti nezaželjen obisk. Vlomilec je odnesel 500 din gotovine in raznih dragocenosti za 25.000 din.

Brezmejna zlobnost mladega požigalca. Vse Mursko polje se zgraža nad zlobnostjo 21 letnega Rudolfa Stajnka iz Kupetinec, ki je zažgal sosedu hišo, da je ukradel drugemu sosedu obleko. Stajnko je služil v Slavovskem Brodu, od koder se je vrnil pred nedavnim. Ker bi se bil rad bolje oblekel, je skoval za dosego tega cilja pekleno zloben načrt. Sosedu Rantaši na Zasadih na Murskem polju je zažgal okrog enajstih ponoči hišo. Ogenj je zajel in uničil vso domačijo. Rešili so samo dve kravi. Sosedje so bili vsi na nogah, da so pomagali reševati ter gasiti. Priliko obče zbeganosti in zaposlenosti je izrabil hudoba Stajnko v to, da je vlomil neopaženo pri sosedu Mavrenu. Odnesel je dve moški obleki, dva para čevljev, dve uri, razno perilo in še več drugih drobnarij. Pokradeno je skrnil na domačem podstrešju. Orožniki iz Križevcev so hudobneža hitro izsledili. Zadeli so na osumljenega Stajnka, ko je ta v Bunčanih spal pod nekim drevesom. Nenadoma vzbujen in vkljenjen se je zloba tako prestrašil, da je vse očitke koj priznal. Pokazal je tudi pokradene skrite predmete, katere so vrnili lastniku, požigalca in vlomilca pa so odgnali v sodni zapor.

Zalostna posledica starih preprirov in sovraštva. V Selnici ob Muri sta živela v dolgotrajnem sovraštvu posestnika Leopold Ferk in Alojzij Špelc. Sporna zadeva je rasla od dne do dne radi uporabljanja poti, ki vodi čez Ferkovo posest. Hude posledice teh preprirov so se pokazale 7. julija, ko je srečal Ferk na poti Špelca in njegovo ženo.

Trojica je začela takoj preprirov, v katerem je hotel Ferk Špelcevo napasti. Špelceva se mu je sprva ubranila, nakar je razljuteni Ferk pograbil nož in je žensko ranil v vrat. Zabodena bi bila izkravavala, ako bi ne bil zdravnik hitro pri roki, ki jo je obvezal, zaustavil kri in ji otel življenje. Ferk si je v prepričanju, da je s Špelcevo prehuo obračunal, sam končal življenje. Kako žalostne posledice podedovanega kmečkega greha preprirov radi ničvredne poti!

Slepar, ki je ponujal posojila, pod ključem. V Šoštanju so zaprli orožniki Ivico Horvata iz Siska, ki se je izdajal za potnika zagrebških denarnih zavodov in je opeharil več ljudi. Že prva zaslisevanja so ugotovila, da je prijeti farbal ljudi in trdil, da je bančni uradnik bančnih zavodov »Danubius«, »Uzajamnost« in »Narodne štedilnice«, ki se vsi nahajajo v Zagrebu. Imel je listine vseh teh zavodov ter je ponujal ljudem posojila. Ker je danes posojilo izredno težko dobiti, ljudje pa vedno potrebujejo denar, je našel kmalu dovolj interesentov, tem bolj, ker so bili pogoj izredno ugodni ter je bilo odplačevanje posojila določeno po nizkih obrokih. Osebe, ki so najele posojilo, so morale Horvatu podpisati pristopno izjavo ter mu izplačati na roko prispevek v znesku več sto dinarjev. Obljubil jim je, da bodo posojilo kmalu dobili. Namesto denarja pa je prišlo iz Zagreba pismo, v katerem izjavlja eden od navedenih zavodov, da sprejme prijavitelja kot člana ter ga poziva, da v redu plačuje mesečne prispevke po več sto dinarjev, da pa bo potem po pretoku določene dobe — najmanj pa po pretoku pol leta — prišel v poštev za zaproseno posojilo. Stranke, ki so podpisale Horvatu pristopne listine, so sedaj izprevidele, da so mu nasedle. Ugotovilo se je, da je na ta način samo v Šoštanju opeharil deset strank ter jim odnesel 2635 din. Preiskava je ugotovila nadalje, da je v Ljubljani in drugih krajih opeharil še deset nadaljnjih strank za skupno 3155 din. Najbrž pa je število njegovih žrtev še večje.

Toča zabila še drugi del Slovenskih goric

Pred nedavnim smo poročali, kako je neusmiljeno oklestil ledeni bič Slovenske gorice od Jarenine do Marije Snežne in gre škoda v težke milijone. Komaj so se nekoliko poleglo gorivce o strašni nesreči v tem delu Slovenskih goric, že je zabila toča v minulem tednu še drugi del.

Zadnji petek, 12. julija, popoldne so se zgrnili najhujše obetajoči oblaki nad vsemi Slovenskimi goricami. V najkrajšem času se je pripravila grozeča nevihta, katero so nagnjali siloviti vetrovi sem ter tja in so ljudje z največjim strahom opazovali, v kateri smeri bo začelo neurje svoj uničevalni ples. Med bliskom in gromom se je usula kakor oreh debela toča, ki je sipala ter klestila dobre pol ure in zbila po nekaterih krajih še to, kar je preostalo in si nekoliko opomoglo od zadnjega

poraznega udarca. Tokrat so najbolj udarjeni znameniti vinorodni kraji Sv. Miklavž pri Ormožu, Jeruzalem, Svetinja, Sv. Bolfenk nad Središčem in okolica Ljutomera. V navedenih okoliših so popolnoma zbita polja, okleščeni sadovnjaki in uničen še oni vinski pridelek, ki se je obetal po letošnji hudi pozebi. Ogromne škode ni mogoče preceniti, ker gre v milijone in so opustošeni kraji, kateri slovijo po svoji rodovitnosti ter skrbni obdelavi. In ti naši najboljši kmetje so v velikih skrbih, kaj bo na jesen in kaj šele na zimo, ko ne bo ne poljskih pridelkov za živež in iz vinogradov niti kaplje na prodaj...

Vsega pomilovanja vredne Slovenske gorice so letos v tako hudem in naravnost obupnem položaju, da bodo navezane čez zimo na pomoč od strani banovine in države.

tujec orlovski nos. Desnico je držal jezdec na poseben način pred seboj. Erik je slutil, da to nekaj pomeni. Z eno roko je napel uzdo, z drugo pa segel za pas. Toda še preden je prijel za samokres, je počil strel, kateremu je takoj sledil drugi. Erik je začutil ostro bolečino in se je zamajal. Tujec je to opazil in je divje vzpodbodel konja. Utrujena žival je še enkrat napela sile in oddirjala.

Erik se je zgrabil za roko. Previdno je otipal rano. Z veseljem je ugotovil, da krogla ni ranila kosti. Slabost, ki ga je bila prej prevzela, je spet minula. Roka ga je bolela, toda samokres je vkljub temu trdno držal z njo. Nasprotnika bi gotovo zadel, a neko nerazumljivo čustvo mu je branilo streljanje. V oči je hotel pogledati skrivnostnemu jezdecu in se možato pomeriti z njim.

Pot se je spet spuščala v dolino. Na vrhu gorskega grebena je stalo več jezdecev. Otrpli od strahu so opazovali oba jezdeca, o katerima so bili prepričani, da bosta zdaj-zdaj strmoglavila v prepad, ki je zeval pod njima. To so bili Erikovi tovariši, ki so prej prišli za njim kakor je bil mislil. Spoznali so Erika in so ga hoteli rešiti smrti v prepadu.

»Ha-lo! E-rik!« je glasno zaklical Sam.

Erik je za trenutek pridržal konja in pogledal navzgor.

»Pojdite v Sončno dolino!« je zavpil na ves glas.

Možje so odgovorili, a jih ni razumel. Eden izmed

njih je s klobukom pokazal proti severu. Erik je prikimal.

»Živinski tatovi!« je zaklical.

Možje so ga razumeli in oddirjali. Sam je še nekaj časa zrl za Erikom, ki je medtem spodbodel konja in oddrzel za beguncem.

Rana je bila hujša, kakor je Erik mislil. Izguba krvi in divja ježa sta izčrpali njegove moči. Nenadoma se mu je zameglilo pred očmi in preden se je prav zavedel, kaj se godi z njim, je že omahnil in se zvrnil iz sedla. Nekaj časa je še slišal topot begunčevega konja, potem pa ga je objela tišina.

2.

Erik je bil zagrešil to napako, da ni takoj zavezal rane. Ta pogreška se je zdaj maščevala. Toda njegova močna narava je zmogala in kmalu se je vzdrnil iz omotice. S pogledom je najprej iskal konja. Blisk je stal poleg njega in ga žalostno gledal. Ko ga je Erik poklical, je veselo dvignil glavo in zahrzal.

Mladenič je vstal in v torbi, ki je visela ob sedlu, poiskal priprave, ki jih je imel za obvezovanje ran. Med delom je stiskal ustnice, ker je pri premikanju roke čutil silne bolečine.

Nato je sedel. Z rame je strgal srajco, in odstranil strjeno kri. Potem je rano obvezal, kakor je pač mogel z eno roko.

pojma o tem, kako zlorablja mož njihove slike. Na ta način so mu uspela številna sleparstva. Vsak dan je mož zaslužil povprečno 500 kron.

Sedem dni v znaku. Doslej je veljal albatros za tisto ptico, ki vzdrži najdalj časa v zraku. Albatros potuje celih 5 dni, ne da bi se ustavil. Sedaj pa se oglašja neki ameriški ptičoslovec, da ta rekord pritiče ptici fregatnici. Ta velika ptica, ki živi na Oceanih med povratnikoma, vzdrži na svojih periodičnih potovanjih celih sedem dni brez počitka. Od časa do časa živigne kakor strela na valove, da si ujame kakšno ribo. Najbolj čudno pa je to, da ptica na teh neprekinjenih potovanjih ponoči vendarle spi. Njene peruti, ki imajo cele štiri

(Dalje sledi)